

Prof. dr hab. inż. Ewaryst Tkacz
Akademia Śląska,
Katedra Inżynierii Klinicznej

Zabrze, dn. 24.10.2024 r.

RECENZJA POPRAWIONEJ ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Tytuł rozprawy : „Ewolucja wzrokowych potencjałów wywołanych stanu ustalonego podczas długotrwałej periodycznej stymulacji świetlnej”

Autor rozprawy : **Mgr Maciej ŁABĘCKI**

Promotor rozprawy : **Dr hab. Piotr Suffczyński, Prof. UW**

1. Wprowadzenie

W niniejszej recenzji poprawionej rozprawy doktorskiej skoncentruję się wyłącznie na odniesieniu się do wykonanych poprawek o które wносиłem pisząc recenzję poprzedniej wersji rozprawy doktorskiej mgr Macieja Łabędzkiego.

2. Zawartość rozprawy

Z radością i prawdziwą satysfakcją stwierdzam, iż znakomita większość moich uwag krytycznych, które zawarłem w poprzedniej recenzji została uwzględniona. Autor wykazał się w recenzowanej poprawionej rozprawie znacznie większą starannością i udało mu się wyeliminować te błędy, które jak określałem poprzednio, były najbardziej rażące (pomylenie prawa Ohma z prawem Kirchhoffa).

Aktualnie rozprawa zawiera niezbędne spisy: rysunków i tabel oraz skrótów i oznaczeń, co często uważane jest za rodzaj elementów niezbędnych w rozprawach naukowych. Uzupełniono i poprawiono spis literatury, który został wzbogacony o te pozycje, które pojawiły się poprzedniej wersji rozprawy, przed poprawkami, a nie były ujęte w spisie literatury. Spis literatury został ponadto rozszerzony o kilka nowych pozycji, które były autorowi niezbędne do zaprezentowania na stronie 23 uwagi terminologicznej. Przypomnę krótko, że moja uwaga terminologiczna dotyczyła używania terminu częstość a nie częstotliwość. W uwadze niniejszej, doktorant powołał się na cały szereg niekwestionowanych autorytetów naukowych poczynając od Marii Skłodowskiej Curie a kończąc na uwagach matematyka z lwowskiej szkoły matematycznej profesora Mariana Mazura. Problem w swojej istocie, według mojego stanowiska pozostaje nierozstrzygnięty sposób nie budzący wątpliwości, jednak postawę doktoranta w tej kwestii oceniam niezwykle pozytywnie. Zadał sobie bowiem trud wyszukania i wsparcia się wspomnianymi powyżej autorytetami w celu obrony swoich racji. W moim najgłębszym odczuciu taka postawa autora rozprawy doktorskiej stwarza określone nadzieje na to, że w przyszłości dociekliwość oraz zdolność do obrony swoich racji wykreuje naukowca najwyższej próby. Celowo pozwałam sobie nieco więcej miejsca recenzji poprawionej rozprawy poświęcić tej kwestii, gdyż

również zadałem sobie trud, aby wymienione w uwadze terminologicznej na stronie 23 nazwiska autorytetów naukowych, a w szczególności ich publikacje odpowiednio prześledzić.

Podsumowując więc ten akapit mojej recenzji, wysoko oceniam podstawy pana Mgr Macieja Łabędzkiego, który w sposób zdecydowany, wspierając się wymienionymi poprzednia autorytetami, broni swoich racji.

Ilość stron aktualnie recenzowanej poprawionej rozprawy doktorskiej wzrosła o 20 stron, co wynika z wprowadzonych poprawek i uzupełnień, przede wszystkim w w spisie literatury. Aktualnie wszystkie wymienione w nim pozycje, również te na które wskazałem poprzednio są cytowane w tekście rozprawy. Nie ma w spisie pozycji nadmiarowych, to znaczy nie cytowanych poszczególnych rozdziałach poprawionej rozprawy doktorskiej. Pozycji literaturowych jest aktualnie 90.

3. Wniosek końcowy

Ustosunkowując się ponownie do poprawionej wersji rozprawy doktorskiej Mgr Macieja Łabędzkiego, stwierdzam niniejszym, że aktualnie rozprawa spełnia wymagania stosownej Ustawy o stopniach i tytule naukowym. W związku z powyższym wnoszę do Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Warszawskiego **o dopuszczenie jej Autora do dalszych etapów przewodu doktorskiego, w szczególności do publicznej obrony rozprawy.**

